

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se olagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Nemščina in Slovenci.

Ni že skoro več prijetna naloga, govoriti in pisati vedno in vedno zoper nemščino. Da se vendar zopet danes tega predmeta lotimo, povod nam dajejo razni pojavi v življenji, iz katerih se človek prepriča, da so nam Slovencem le primorani dali več pravic v šolah in v uradu. Tako beremo po časopisih, kako se še le na posebne pritožbe občin na slovenskem štajeru nemščina kot učni jezik ali obligatni učni predmet umika slovenščini, in kako se tudi na Kranjskem še vedno v mali meri borimo v dosego popolne enakopravnosti. Krivo temu je menda to, da merodajne osebe in uradi nemajo še tega živega prepričanja o neobhodni potrebi izključljive rabe slovenskega jezika pri občevarji s slovensko mladino našo ali z ljudstvom sploh. Kdaj se je spoznalo — da povemo slučaj iz šolskega življenja — da v 1. razredu slovenske šole ni mesta za nemščino. Na Kranjskem jo je tudi šolska gosposka odstranila. Prigodilo se je v nekem kraju, da jo je kljub obstoju čemu jasnemu ukazu šolski nadzornik vendar le hotel imeti v svojem prejšnjem obsegu, in jedino radi tega, ker se mu je pač škoda zdelo, da bi se opustilo to, kar se je že toliko in toliko let gojilo. Kdaj se je že tudi dognalo — da povem slučaj iz iz uradniškega življenja — da se pri občevarji s strankami poslužujemo slovenskega jezika. V ta namen se rabijo razne tiskovine z naglavnimi nadpisi. V olajševanje in hitrejše poslovanje bile bi lahko vse take in jednake tiskovine slovenske; toda pri mnogih uradih se še ne misli na to, tudi tukaj ravnopravnost upeljati, češ to spada v „notranje“ poslovanje. Slovenci še nismo prišli skozi in skozi do tega jedino pravega prepričanja, da mora vse naše javno in privatno življenje, vse uradovanje in poslovanje slovensko postati. To niti več vprašanje ni. Naše narodno nastojanje je postalo velika reka, ki se več ustaviti ne da. Upiranje posamičnih oseb ali korporacij bilo bi čisto brezuspešno, k večjemu naš napredek nekoliko ovirajoče. Prej ali slej postale bodo slovenske pokrajine v resnici slovenske, kajti mnogobrojni domoljubi bodo delali v tej točki dosledno in ustrajno; kajti njih prepričanje je, da s tem 1) svoj rod ohranijo, 2) da si olajšajo in okrajšajo raznovrstno poslovanje.

V tujem jeziku poslovati se bode prej ko prej slehernemu izobražencu dozdevalo preokorno in kaj malo praktično — v obeh jezikih menda pa še bolj zamudno. V tem napredovanju bomo imeli — ako le ne opešamo s svojim nastojanjem — najprvo na Kranjskem slovenske šole in slovenske urade, in potem po sosednih pokrajinah. Naši nasprotniki, kateri nas ne umó ali umeti ne hoté, utegnejo takrat porogljivo reči: No, zdaj ste zadovoljni, ko ste se nemščine iznebili. Na to jim bomo odgovorili: V naših pokrajinah občujemo z uradi in svojimi strankami v domačem jeziku; nemščina pa veže naše dežele z osrednjimi uradi na Dunaji ravno tako, kakor veže skupni nemški jezik avstrijsko-ogersko vojaštvo pri skupni komandi. Torej nemščina naj ostane vez v najvažnejših zadevah naše monarhije. Ta pa bodi skrajna koncesija! Večjega območja nemščini ne smemo privoliti. Naj se nihče vsled tega za nas ne boji, da ne bomo do volj nemški znali. Kakor se sedaj Francozi nemški, Nemci francoski, pruski in avstrijski častniki ruski uče, kakor ima vsaka severonemška trgovinska hiša že svojega ruskega korrespondenta, tako bomo tudi mi skrbeli, da v nemščini ne bomo zaostajali. Učili pa se je bomo prostovoljno in baš zaradi tega in ker imamo izredno nadarjenost za jezike, z najboljšim uspehom. Učili se je bomo toliko, kolikor jo bomo potrebovali, kolikor bode zahtevalo njeno območje, kadar bodo že vse naše šole, vsi naši uradi poslovenjeni. V razmeri tej potrebi odločilo se je bode tudi zadostno število ur, kajti Slovenci bodo gotovo praktičneje svoje načrte uravnali, nego so delali v prejšnjih časih tudi pri nas Avstriji, kjer so odmerili jezikom tujih držav in lastnim črkam več prostora, nego živim jezikom dotičnega države in celo več nego materinskemu jeziku dotičnega naroda, za kojega se je šola ustanovila. Da pa kdaj do tega koraka pride, lotiti se je prve prilike, ki se nam ponuja. „Slovenski Narod“ nas je nedavno opozoril, da spada postavodajalstvo o realkah v področje deželnih zborov, da druge dežele že imajo postavo o realkah, le kranjska dežela ne. No, čuda čez čudo! Potlej smo Slovenci sami največji nemškutarji, ako si slovenski deželni zbor v slovenski deželi svoje realke ne predrugači, ne posloveni. Ako slavni deželni zbor želi

slovenskih paralelk na realki v Ljubljani, posnemal bode le slavno vlado, ki nam je že dala slovenskih paralelk na gimnaziji v Ljubljani in Novem Mestu.

Fiat sequens!

Deželni zbor kranjski.

V včerajšnji prvi seji so se dotičnim odsekom, večinoma finančnemu odseku izročila nastopna poročila: Poročilo o delovanju deželnega odbora za dōbo od 1. septembra 1888 do 31. avgusta 1889. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep zemljiško-odveznega zaklada za leto 1888. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga izkaz o gospodarjenji s kranjskim učiteljskim pokojninskim zakladom za l. 1888. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep normalno šolskega zaklada za l. 1888. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep porodniškega zaklada za leto 1888. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep najdenškega zaklada za l. 1888. Proračun in računski sklep deželno kulturnega zaklada vojvodine Kranjske za l. 1890., oziroma 1888. Računski sklep gledališkega zaklada za l. 1888. Proračun gledališkega zaklada za l. 1890. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlagata muzejskega zaklada računski sklep za l. 1888. in proračun za l. 1890. Računski sklep zaklada prisilne delarnice za leto 1888. Proračun zaklada prisilne delarnice za leto 1890. Računski sklepi ustanovnih zakladov za leto 1888. Proračuni ustanovnih zakladov za leto 1890. Poročilo deželnega odbora o zvišanji oskrbnine in podaljšanju oskrbne dōbe za ustanovne deklice v baronice Lichtenthurnove dekliškem sirotišči. Proračun zaklada učiteljskih penzij za l. 1890. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski zaključek deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za l. 1888., ločen za šolo in gospodarstvo. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga proračun deželne vinarske, sadjarske in poljedelske šole na Grmu za leto 1890. Poročilo deželnega odbora o podporah šolskim občnam za šolske zgradbe l. 1890. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga računski sklep blazniškega zaklada za l. 1888. Poročilo deželnega odbora, s katerim se predlaga proračun normalno-

LISTEK

Blōdne duše.

Roman.

Češki spisal Václav Beneš-Třebizský, preložil I. Gornik.

Drugi del.

II.

(Dalje.)

Refunda sklonil se je ušesu Květovemu, na mostovži čuli so se koraki in zahreščali ključi.

„Mej tem potrpi — in čakaj do tedna!“

Poslednje besede izgovoril je Refunda šepetaje in hitro odšel.

Ali se vam je splačalo, ogovoril ga je jetnik stopivši mu na pot.

Refunda zmajal je z glavo.

„Ali vam nisem rekel, da ne sme vedeti? — Vi imate tudi pamet!“

„O tem času navadno še spi. Vso noč prebudi in stoprav za rana objame ga spanje.“

Ječar stopil je prav blizu k Refundi.

„Pridite še jedenkrat — —“

„Moral bom dvakrat!“

„Za dobro plačilo ne skrbite. Ta pota so vam porok za to!“

„A to mora biti, dokler mesec raste . . . In veste, da nikdar ne utegnem?“

Ondu me kličejo, tu naročajo po meni, drugje me zopet ne spuste, najbolje bi bilo, ako bi se mogel razdeliti na deset kosov . . .“

„A pridite. Refunda! — Kedar hočete! — Rekel sem vam: dobili bodete, kar bodete hoteli!“

„Bomo videli!“

Refunda pokimal je resno z glavo, potem pogledal ječarja in rekel: „Predno se teden spoji s tednom, bom zopet tu!“ In za nekoliko trenutkov stopil je skozi visoka vrata, vodeča na dvorišče v okrajnem mestu brzim korakom, kakor bi se bal, da bi se ta vrata mogla pred njim najedenkrat sama zapreti, da bi morebiti nič več ne prišel odtod.

Ječar vrnil se je prehodivši in pregledavši ječe ter izpsovavši dobro polovico jetnikov v svojo sobico slabovoljen in zagnavši ključe na mizo sedel na stol z dosti glasno kletvijo,

Ječar Gregora bil je čuden človek, neuljudnejši nego ječe, katere je vsak dan nekolikrat prehodil in pregledal, da mu ni ušel niti pajek predoč novo

mrežo, molčeč kakor stari knjigi v platnicah od svinjske kože na polici v njegovem stanovaji, pobožen, kakor bi bil iz katerega reda — izvzemši kletve, ki pa so mu prihajale na jezik, kakor slina, strasten čitatelj ljubitelj in naudušen čestitelj starih časov in poleg tega vsi gospōdi zvestejši kakor silne ključanice njegovi skrbi izročeni ječ.

Poleg Boga, gospōde in ječ pa mu je že od davnih let tičala v glavi vest, katero je slišal od rajnega otca, da je na pravo od cesarske ceste pod kapelico posvečeno spominu svetega Janeza in Pavla zakopan zaklad še izza švedskih vojsk. Skril ga je baje ondu jeden njegovih prednikov. A švedske vojske trpele so dolgo, Švedi neso hoteli iz Češke in predno se se popolnoma pomirili, odšel je oni prednik v večnost. Gregorov praded bil je takrat majhen deček. To pa je pomnil dobro; tri korake od visoke meje, dva koraka od kapelice proti poludnevni strani, ravno tam, kamor gledata sveti Janez in Pavel — zakopan je zaklad. Ko je nastal v Čebih pokoj in je praded nekoliko vzrastel, videl je na onem kraju zvečer migljati modro plamenice, vselej zagnal je nanj pest krušnih drobtin, a pri tem polotila se ga je vselej taka groza, da je moral

šolskega zaklada za leto 1890. Poročilo deželne odbora, s katerim se predlaga računski sklep bolniškega zaklada za l. 1888. Proračuni bolniškega, blazniškega, poročniškega in najdenškega zaklada za l. 1890. se izroči finančnemu odseku. Poročilo deželne odbora o novih splošnih volitvah za deželni zbor vojvodine Kranjske, razpisanih na podlagi Najvišjega patenta z dne 19. aprila 1889, drž. zak. št. 53 se ne izroči posebnemu odseku, ampak se bode v zboru obravnavalo. Poročilo deželne odbora o ustanovitvi pet novih pazniških mest prve vrste in šest novih pazniških mest II. vrste v tukajšnji deželni prisilni delarnici. Poročilo deželne odbora o deželnih ustanovah na deželni vinarski, sadjarski in poljedelski šoli na Grmu. Poročilo deželne odbora o dovršitvi konvertovanja kranjskega zemljiško odveznega dolga v novo deželno posojilo. Poročilo deželne odbora gledé razširjave trtne uši po Kranjskem. Poročilo deželne odbora o pobiranju deželne naklade na žgane opojne tekočine v lastni režiji se izročijo finančnemu odseku.

(II. seja, dne 10. oktobra 1889. l.)

Deželni glavar dr. Poklukar prične zborovanje ob 1/2 5. uri in naznaní, da vodstvo deželne muzeja Rudolfinuma vabi poslance, da si ogledajo muzej in se poučé o raznih premembah. Izroči se raznim odsekom dolga vrsta prošenj, katerih pa ne bomo navajali posebej, ker itak pri rešitvi pridejo še jedenkrat na vrsto. Omenimo le prošnjo ravnateljstva Kranjske gimnazije za podporo revnih dijakov. Kadar se omenja gimnazija v Kranji, vzbuja se pač splošna želja, da se Kranjska gimnazija še dalje ohrani.

Vrše se potem volitve v razne odseke. — Deželni odbor nasvetuje za finančni odsek 11 članov. — Poslanec Klun pa nasvetuje pri ogromnem delu, ki ga bode imel finančni odsek, 13 članov. Predlog se vsprejme. — Izvolijo se v finančni odsek sledeči poslanci: Dr. vitez Bleiweis-Trsteniški, Detela, Gorup, Hribar, Klun, Murnik (načelnik), Šuklje, Višnikar, dr. Vošnjak, bar. Žvegeli (namestnik), Luckmann, dr. Schaffer in bar. Wurzbach. — V sedaj združeni gospodarski in upravni odsek izvolijo se poslanci: Detela (načelnik), Kavčič, Kersnik, Murnik, Pakiž, dr. Papež, Povše, dr. Tavčar, bar. Tauferer (namestnik), baron Lichtenberg in Braune.

Pred volitvijo odseka za presojevanje letnega poročila, nasvetuje poslanec Klun, naj se isti pomnoži od sedem na devet članov, sploh pa naj se poročevalcem družih odsekov naroči, da rešijo dotične prošnje in zadeve, tikajoče se poročila deželne odbora ob enem s svojimi drugimi odsekovimi referenti.

Poslanec Detela se temu predlogu odločno protivi ker je prekomplikovan. Ako treba, naj se postopa kakor v prejšnjih zasedanjih in naj se izločijo paragrafi, pripadajoči finančnemu ali združenemu gospodarskemu in upravnemu odseku in mu izroči, da o njih poroča. Pri glasovanju odkloni se predlog Klunov in vsprejme predlog poslanca Detele.

Izvoljeni so v odsek za letno poročilo deželne odbora poslanci: Klein, Lavrenčič, Ogorelec, Pfeifer, Žitnik, Stegnar (načelnik), Erv. grof Auers-

perg (namestnik), baron Rechbach in grof Lev Auersperg.

Takoj po dveurni javni seji imel je finančni odsek svoje sejo, da razdeli posamična poročila.

Prihodnja seja je v torek dne 15. oktobra ob 10 uri.

Politični razgled. Notranje dežele.

V Ljubljani, 11. oktobra.

Ne le pri nas, temveč tudi na Češkem imajo mnogi slovanski stariši grdo navado, da pošiljajo svoje otroke v nemške šole. V nemške šole v Pragi se je letos upisalo 1534 čeških otrok, med njimi 1010 devotk, dočim se je upisalo v češke šole le 29 nemških otrok. Zares se mora vsakemu čudno zdeti, zakaj je baš deklicam nemščina tako potrebna, da jih stariši tako rinejo v nemške šole. — Deželni zbor bode razveljavil volitev treh mladočeških deželnih poslancev dr. Julija Gregra, Teklija in Tume. Staročeški klub volil je predsednikom dr. Riegra, njegovima namestnikoma pa dr. Zeithammerja in Trojana.

V moravskem deželnem zboru bodo Čehi sprožili letos vprašanje o osnovi češkega vseučilišča v Brnu in vprašanje o osnovi okrajnih zastopov. Tudi premembe deželnozbornskega volilnega reda bodo zahtevali, ker je sedanji volilni red jako krivičen za Čehe. Deželnozbornska večina se bode pa javaljne ozirala na češke opravičene želje.

Vnanje države.

V Srbiji se narod jako naidušuje za Rusijo. Po Belemgradu se čisto sliši peti ruska himna. To ima poseben pomen, odkar se je vrnil metropolit Mikajl. Načelnik cerkve srbske povsod hvali in pouzdiguje Rusijo in izraža zadovoljnost svojo, da se Srbija približuje Rusiji, katerej je bila nekaj let nevaležna. V cerkvah se v molitvah spominjajo ruskega carja, čisto še pred kraljem srbskim. Narod srbski je trdno preverjen, da mu Rusija le dobro želi in da od njega ne zahteva drugega, nego da jej je hvaležen za skazane dobrote. — Mej srbskimi radikali bode kmalo nastal razpor. Katič in več somišljenikov se noče pokorjevati voditeljstvu Pasića.

Prince Ferdinand je izdal sledečo proklamacijo, predno je odšel iz **Bolgarske**: „Svojemu mnogoljubljenu narodu! Ker za nekaj časa ostavimo kneževino, da pohodimo vzvišeno mater svojo, princesinjo Klementino, saksonske-koburg-gotske in nekatere druge sorodnike, imenujemo po članu 19 ustave našim oskrbnikom in voditeljem dežele svojega ministra notranjih zadev in ministerskega predsednika Stambulova, kar naznanjamo svojemu mnogoljubljenu narodu. Dano v palači svoji v Sofiji dne 26. septembra 1889. Ferdinand.“ Prince ostane na tujem baje 8 dni. Njegovo potovanje se sodi, da ima tudi nekaj politične važnosti, kajti utegne biti v zvezi z vestjo o priznanji njegovemu bolgarskim knezom. Morda je pa tudi že prince zaradi tega odšel iz Bolgarske, ker sluti, da bi se Nemčija in Rusija utegnili tako sporazumeti, da mora on ostaviti deželo. V tem slučaju bi se več ne vrnil v Bolgarsko, če bi zvedel, da se je pri shodu cesarja Viljema in carja Aleksandra v Berlinu kaj takega sklenilo.

Mej **Rumunijo** in **Bolgarijo** je že nekaj let prepir zastran policijskih in ribarskih pravic na nekaterih Dunavskih otocih. Sedaj sta se Bolgarija in Rumunija dogovorila, da to stvar uravna komisija iz zastopnikov obeh držav. Bolgarska vlada je imenovala za odposlanca svoje gospode Stojčeva, Sešedijeva in Nestorova.

Če tudi so končane volitve za **francosko** zbornico, se vender ne ve, kako se bode razvijalo

parlamentarno življenje prihodnja leta v Franciji. Nobena stranka v zbornici nema absolutne večine, saj se niti ne ve, katera stranka je najmočnejša. Oficijozna poročila trdijo, da je najmočnejša zmerno republičanska stranka, toda vlada prišteva k zmernim republičanom, tudi Brissonovo skupino. Če se pa bo Brisson pridružil radikalcem, bodo pa ti najmočnejša frakcija v zbornici. Monarhisti so imeli v prejšnji zbornici 180 poslancev, v sedanji jih pa imajo le 158. Mandatov, katere so zgubili monarhisti, pa neso dobili republičani, temveč boulangisti, katerih je v novi zbornici 49, v prejšnji jih je pa bilo le 6, tako da se mora reči, da je tudi Boulangier dosegel precej uspeha pri volitvah, če tudi njegov uspeh ni tako velik, da bi mogel pričakovati uresničenja svojih želja! Sodi se pa, da bode boulangistična stranka v zbornici kmalu razpala, ker nema pričakovati uspeha in se bodo njeni privrženci največ pridružili republičanom.

Dopisi.

Z Goriškega 10. oktobra. [Izvirni dopis.]

Danes zboruje naš deželni zbor. Izvolitev deželnih odbornikov je kaj važna stvar. Vsak zbor imenuje svoje najboljše moči v odbor, kajti ta je izvrševalec tega, kar zbor sklene. Od izvrševanja je pa veliko odvisno. Kaj nam pomaga, če se postave dajejo, a ne tudi izpeljujejo. Tedaj le bistroumen, neumorno delaven poslanec, čegar srce bije za blagor naroda, naj bode odbornik. Takega moža imamo mi Goriški Slovenci in nanj vse misli. Ta je Anton dr. Gregorčič, profesor bogoslovja v Gorici. Ta mož je krepak na duhu in na telesu, izvanredno duhovit in celo učen. Noč in dan deluje v korist naroda, tu z besedo, tam s peresom. Ta mož je naša dika in ponos. Goriška brez dr. Gregorčiča je ladija brez krmarja. Saj je vsemu na čelu, kar imamo. Prepričani smo, da bo voljen č. g. dr. Gregorčič deželnim odbornikom.

Misliti si torej ne moremo, da bo izvoljen deželnim odbornikom g. dr. Nikolaj Tonkli, saj je prišel ta mož le po milosti v deželni zbor, ker ni bilo drugega kandidata. Tega moža kinča narodna mlačnost, nič posebnega, še kaj navadnega nima na sebi. Gorje narodu, čegar razumnost ni uzorno, delavno. In kako potrebujemo delavcev! Ta mož zahaja rajši mej Italijane, kot mej nas. Pri letošnji veselici delavskega podpornega društva šel je iz Gorice zaradi opravkov? Če ni sposoben ta mož za poslanca, sposoben je še manj za odbornika. Naši poslanci se morajo ozirati na ljudsko željo in ne na osobno naklonjenost. Ne bi bilo torej pravično, če se zmožnega, zaslužnega delavca prezre, namesto njega pa imenuje na tako važno mesto mlačneža. — Tisti „gospod“, kateri je iz klečepalja do višjih večino Goriškega duhovstva zapeljal, da je delalo pri neki priliki zoper svoje prepričanje in kateri tudi to Nikolajevo kandidacijo napravi in pospešuje samo iz ozira na osobne koristi, naj ne pospešuje stvari, ki so narodu v kvar. Vsi delajmo, da se bo zasluga venčala, in narodna in ne osobna korist pospeševala. Če se ne izpolni zdaj narodova želja, postane naš prvi poslanec č. gosp. dr. Gregorčič pri prihodnjih državnih volitvah naš državni poslanec.

Vi vidite torej, da ljubi in čista naš razumnik in naš posestnik duhovnika g. dr. Gregorčiča čez vse. Jednako temu čistan je pri nas od nas vseh

hočeš nočeš zbežati. Zaklad iskala sta Gregorov ded in otec, a iskala sta zaman in potem sta opustila trud, misleč si, da ima vse svoj čas in tudi ti novei. Kdor izmed njunih potomcev jih ima najti, oni jih bo tudi gotovo našel.

Ječarju Gregori se je o zakladu pod kapelec nekaj časa sanjalo slednjo noč. Od svetlobe ni videl niti zlata niti srebra. In meroma pred dvema letoma videl je ranjega otca, kakor bi bil živ, kako mu kaže v sanjah s prstom desne roke h kapelici in kako mu pri tem grozi, čemu se ne briga take dedščine.

Z Refundo poznala sta se dve leti. Posodil mu je takrat redko knjigo nekdanjega Slanskega dekana Janeza Raupilijskega: Okrepljenje stanovitni potrpežljivosti. In pregledujoč ono knjižico našel je slučajno star, že od moljev ogleden list, na katerem je bila natiskana molitev do svete Krone Matere Božje pomočnice v revščini in močne braniteljice sosebno onih, ki iščejo zakladov. Ječar Gregora je od takrat vsak dan dvakrat, včasih tudi trikrat skrbno s tako gorečnostjo ponavljal list od besede, s kakeršno je poklekoval le ne veliki petek k božjemu grobu. A molil je zaman. Pred letom

razorali so travnik okrog kapelice, in dež ter sneg spral je oči svetemu Janezu in Pavlu.

A Gregora še ni obupal. Pred kakima dvema tednoma poveril je obiteljsko skrivnost Refundi. Slišal je že davno o njem, da je modrejši nego vsi puščavniki v okolici. Zgodilo se je že marsikdaj, da duše, katere je on zagovoril, neso imele miru, a katero je Refunda blagoslovil, o oni ni nihče nikdar ničesar slišal. A Refunda imel je svoje umeje za dragocenost. Vsakemu se ni tako hitro ponudil.

Zadnjič sedel je ječar pri vratih na kamenu zamišljen, kakor bi ga bili gospodje izgnali iz službe. Uzrok njegove zamišljenosti bila je govorica, da budo kapelico svetega Janeza in Pavla podrl, ko speljejo ondu novo cesto.

„Potolaži vas Bog, Gregora! — Ali vam je kdo umrl? — Čemu ste tako žalosten?“

Refunda ni imel navade dolgo govoriti, sosebno ne v mestu in pri tem na „ringu“. Besedo za besedo in bilo je konec. Danes pa je sam obstal, nagovoril Gregoro in ravno pred vrati vedočimi v ondotne ječe.

„In no tako — tako! Marsikaj trapi človeku glavo!“

„Z zločinci imate križ — goreče peklo! Z vseh kotov sveta pripeljejo jih sem. In sosebno zdaj! Veselite se lahko celih kop... V Podlesji se že začinja.“

Gregora pa je bil, kakor ne bi bil slišal. V vsaki potezi dosti dobro rejenega obraza njegovega bila je čista mrzkost.

„In do kosti zebe! — Slišite Gregora! — Mraz v kosteh je jako neprijetna bolezen.“

„Res! Tako sem se nekako zamislil! — Ali se vam ne mudi, Refunda?“

„Nemam kaj opraviti!“

„Ali bi ustopili za trenotek?“

Refunda ozrl se je proti zahodu. Solnce bilo je še visoko. Potem premišljal je trenotek in se zagledal v vegast tlak.

„Hotel sem že itak dav o nečem govoriti z vami.“

„Res, da hočem še danes priti do Zeleznic!“ Refunda ozrl se je zopet na solnce.

„Prišli boste jutri, če ne danes!“

„Skoro da imate prav!“

(Dalje prih.)

naš pesnik č. g. Simon Gregorčič. Oba sta v pravem pomenu besede izgledna, pobožna moža, ki ži-
vita le jedino za blagor domovine. Jeden nas na-
uđušuje s svojimi pesmimi, drugi nas pa vodi na po-
litično-gospodarskem polji k novemu življenju. Vidi
se torej iz tega, kako je treba živeti in delovati
duhovniku, ako boče, da bode njegova veljava mej-
nami rastla. To se ve, vsi ne morejo biti pesniki
in politiki, a vsi so lahko taki, da bo vodilo njih
mišljenje in delovanje dober sad.

Nes pametno je torej, da se pošiljajo gospodu
dr. Mahniču zaupnice, možu, kateri na to dela, da
se pri nas vse zatre, kar je večno lepo. To je ne-
varna pot, za odgovor dobi — Podraga. — Pu-
stimo torej vsi one napetosti na stran in delajmo
složno v pravem duhu v korist naroda.

Pisma iz Pariza.

(Piše A. Bezenšek.)

XXI.

24. avgusta.

(Galerije slik v Louvru.)

(Konec.)

Sledi „Galerie des sept mètres“, ka-
tera nosi svoje ime po širini sedmih metrov. Jako
polna izraza je slika od Mantegne: „modrost pre-
maga strasti“, in pa od istega: „Madone de la
victorie“. Giotto je preuzorno in verodostojno
predstavil sv. Franciška, ko prejema rane Kristove.
Gozzolijev sv. Tomaž Akvinski predstavlja nam
živo duhovno zmago modroslovca. Giovanni da
Fiexole slika venčanje Marijino in čudeže sv. Do-
minika; ta je, kakor pravijo estetiki, najlepša slika
tega umetnika. Lo Spagnol freska iz vile Ma-
ljanske pri Rimu, predstavlja joča v vzvišenem zmislu
Boga očeta in evangelije. Kupili so to fresko za
200.000 gld.

„Grande galerie“, dolga 300 m obseza
italijanske, španske, vlamске, holandske in nemške
slike. Mej italijanskimi sem zabeležil: Al-
bertini: Madona z detetom. „Zadnja večerja“,
kopija od slike Leonarda da Vinci iz refektorija
pri „Maria dela grazia“ v Milanu. Od istega umet-
nika je „Bahus“. Bonifacio: Lazarovo ustajenje
od mrtvih. Vasari: Objavljenje Mariji. Ta slika
napravi tako velik utis in predstavlja tajinstven pri-
zor iz svetega pisma tako ginljivo, da se človeku
pri daljnem gledanju in razmišljanju vzbude naj-
religioznejša čutila, ter da se more samo z rosnim
očesom ločiti od te rajske slike. Ravno protivno,
strašen, odvraten prizor je izražen v P. Verone-
sijeveji sliki: „Razdejanje Sodome“. Iz prejšnje
slike ti sije nasproti blaginja, blagoslov božji, uda-
nost v voljo Vsemogočnega; iz zadnje pa kazen,
prokletstvo, pregrešnost in njen plod. Tizian:
učenci Kristovi v Emavsu; venčanje Kristovo s tr-
njem. Te dve sliki ste veren izraz svetopisemskih
dogodov, kakor si jih more naslikati samo najple-
meniteja fantazija.

Od španskih umetnikov so najslavnejši:
Ribera: Pastirji molijo pri jasicah; Krista pola-
gajo v grob. Murilo: brezmadežno spočetje Ma-
rijino; Madona z rožnim vencem; „vierge au Cha-
pelet“. Za poslednjo so plačali 10.999 frankov.
Rojstvo Marijino. Velasquez: podoba Don Pedra
de Almira itd.

Mej nizozemskimi slikarji je na prvem
mestu Rubens, kateri je naslikal celo vrsto podob,
tikajočih se proslavljenja Marije de Medici in Hen-
rika IV. Historične osebe so posnete po življenju,
a pri njih se nahajajo mitološki in drugi fanta-
stični obrazi in celi prizori; n. pr. vladanje kraljice,
kjer je ves Olimp zbran, da jej svetuje in pomaga
pri izpolnjevanju njene zadače. Sreča vladarstva:
Kraljica sedi na prestolu z žezlom in tehtnico, pri
njej Minerva in Amor. Geniji nauka in umetnosti
naslikani kot krasni otroci, prejemajo svetinje in
lovorike. Takih skupin in fantastičnih prizorov je
polno. Zadržaj je torej treba ločiti od oblike; ta
je umetniško lepa, a predmet je včasih prisiljen.
Od Rubensa je tudi: „zbor pri božje poti“. V
tej sliki so predstavljeni strastni prizori, ki se
gode včasih ob takih prilikah celo na hladnem se-
veru. Da je še le videl, kako se godi na vročem
jugu, bil bi Rubens odložil kist, pa bi bil gledal in
se z njimi veselil prav po domače, podobno onemu
stenografu, ki je bil toliko naudušen od besed slav-
nega govornika, da je pozabil svojo dolžnost, ter
uteknil svinčnik za uho, pa poslušajoč zrl v razžar-
jeno obličje govornika. — Van Dyck je dobro na-
slikal Karla Ljudevita, vojvodo bavarskega, in Ro-

berta, vojvodo kumberlandskega. Od istega je: sv.
Devica „au Donateur“; kakor tudi: Venera zahte-
vajoč od Vulkana orožje za Enejo. Franc Hals
naslikal je znamenitega filozofa Descarta; in še tri
druge slike so od njega, katere so bile kupljene za
100.000 frankov.

O dvorani „de l' école française“ bi se
dalo več povedati, kakor o vsaki drugi. Vender
zdi se mi, da so iz tega oddelka vzeli več slik v
razstavo, ter so jih izložili v onem delu palače lepih
umetnostij, kjer se predstavlja stoletnica umetnosti
francoske, o katerem sem nekoliko že poprej pisal.
Naj objavim tukaj samo še sledeče: V dvorani,
imenovane „salle des états“ nahajajo se slike fran-
coskih slikarjev devetnajstega veka. Od Ingresa:
apoteoza Homerjeva. Delacroix: Zajetje Cari-
grada po križarjih; od istega: pobijanje kristijanov
na Kiosu za časa grških borb za osvobojenje leta
1822. Od istega: Žene v haremu. Prud'hon:
Krist na križi, Greuze: Mlada deklica. Char-
din: Benedicite. Nattier: Magdalena. Couture:
Rim za propadanja. Leopold Robert: žetva v
pontijskih močvarah itd.

V dvorani „des sept — chéminées“ so
vredne posebno sledeče slike, da si jih pogledamo:
Antoine Jean Gros: Bonaparte obiskuje bolnike
ob priliki kuge v Jafi. J. L. David: podoba
Pija VII. Gospa Lebrun: podoba njena in njene
hčere. Prud'hon; božja pravičnost in maščevanje.
David: Sabinke, stopajoče mej boreče se Rimljane
in Sabine.

Na zadnje še treba spomeniti lepo zbirko „La
Caze“, katero je sporočil doktor istega imena Louvru
pod tem pogojem, da se nikdar ne bo raznesla,
ampak da ostane skupaj, kakor jo je on sestavil.
Obseza proizvode francoskih in nizozemskih umet-
nikov.

S tem smo prišli brzo do kraja iz jedne dvo-
rane v drugo, kolikor je pač mogoče videti, če gre
človek dvakrat notri gledat. Ako hodiš sem ter tja
in upiraš pazljivo svoj pogled zdaj v to zdaj v ono
sliko, postane po preteku treh ali štirih ur ne samo
oko čisto utrujeno nego tudi noge začnejo pešati.
A od tega bogatega zaklada, ki si ga razgledoval,
ostanejo le one slike najbolj žive, od katerih si že
poprej videl kopije, ali pa so ti znane po zadržanju
historičnem, svetopisemskem in mitoložnem. Na
drugo se spominjaš samo tedaj kadar odpreš spet
svojo beležno knjižico in prečitaš utiske, kakor si
jih v onem trenutku z nekolikimi besedami zabe-
ležil, ko si imel sliko pred očmi.

To pismo je kratek posnetek iz te knjižice in
pa iz kataloga, po kojem sem se rokavil zagle-
dajoč bogate zbirke v krasnih dvorinah velikanskega
Louvra.

Domače stvari.

— (Sekvestracija graščine Djakov-
sko.) Z veliko slastjo priobčujemo razni listi vest,
da je upravni odbor Virovitiški predlagal, da se
cerkveno posestvo Djakovsko sekvestruje, ker je
nekda vladika Strossmayer opustošil tamošnje
hrastove gozde in protizakonito obogatel za mnogo
milijonov. „Obzor“, ki je nam v tem oziru pravi
vir, pa pripoveduje, da so se odborovi člani z ne-
voljo upirali temu predlogu, da je vse meščanstvo
v Oseku vznemirjeno, da hočejo v bodoči seji izreči
Strossmayerju zaupnico in da pojde mnogobrojna
deputacija meščanov v Djakovo, zagotavlja ljublj-
nemu vladiki neomejeno udanost svojo. „Obzor“
pravi naposled, da se je ta korak že davno priprav-
ljal in da se že od nekdanj vladiki Strossmayerju
delajo vsakeršne zapreke. Zakaj se namerava dob-
roretvornemu vladiki zamašiti jeden vir njegovih
dohodkov? — to naj si cenjeni čitatelji sami raz-
rešijo, težko jim ne bode. Sicer pa se bode na
pravem mestu že še poiskalo pomoči in razgatalo
postopanje, katerega s pravim imenom niti krstiti
ne smemo.

— (Slovensko gledališče.) Prihodnjo
nedeljo zvečer predstavlja se prvič: „Kastor
in Poluks.“ Veseloigra v jednem dejanji. Po K.
pl. Kohleneggu preložil Ig. Borštnik. Druga igra
pa bode: „Iščee se odgojnik“. Igra v dveh de-
janjih. Po francoskej: „On demande un gouverneur“
comédie en deux actes par A. Decourcelle & Jaima
fils, poslovenil Valentin Mandelc.

— (Slovesno dekoriranje) g. naduč-
telju Leop. Belarja z zaslužnim križcem se vrši po
gospodu mestnemu županu v nedeljo 13. t. m. ob
11. uri v II. mestni šoli na Cojzovej cesti.

— (Gospod F. S. Vilhar) je glasbotvoril
in pevskeemu društvu „Slavec“ posvetil krasen
moški zbor s tenorsamospevom „Nočna pjesma“. Tenor
samospev pisan je, kakor je g. skladatelj
na prvi strani opazil, za starega njegovega prija-
telja, g. Iv. Medena.

— (Umirovljen) je na svojo prošnjo in z
naslovom šolskega svetnika g. prof. Fr. Kander-
nal, ki je mnogo let služboval na Slovenskem in
je izvestno mnogim čitateljem v dobrem spominu.

— (Umrli) je danes gospa Rozalija Lukan,
rojena Treo, soproga g. Jakoba Lukana, znanega
zdravnika in posestnika v Št. Vidu pri Zatičini.
Lahka jej zemljica!

— (Okrajni zastop Šoštanski) je po
novih volitvah sestavljen tako: Gosp. Fr. Skubic,
župan in zdravnik v Velenji, načelnik; gosp. Ivan
Vošnjak, trgovec v Šoštanji, namestnik. Odbor-
niki so gg.: Dr. I. Lipold, I. Scharner, M.
Tajnik, M. Pristovšek, D. pl. Lappin
I. Vošnjak.

— (Zoper trtno uš) energično postopa
nemška vlada ter ne štedi pri stroških, da bi za-
trla to škodljivo spodjedo trte. Izdala je dozdej že
2.049.904 marke, in sicer za nadzorstvo nad trt-
nimi nasadi 580.654 m., za desinfekcije 922.607 m.,
za odškodnine 546.642 m. in to za 94 hektarov, na
katerih je bila najdena trtna uš. Avstrijska vlada
pa, ki ima opraviti s trtno ušjo na desetkrat tolikem
prostoru, potroša na leto 30.000 gld. za vse na-
prave proti filoksari, katera uničuje vsako leto na
milijone goldin rjev narodnega premoženja.

— (Ormoška graščina) prodala je letoš-
nje vino, kakor čitamo v „Slov. Gosp.“ po 100 gld.
štrtinjak.

— (Povodenj.) Iz Zagreba se javlja dne
8. t. m.: Vsled dolgotrajnega deževja je Sava
silno narasla, ter prodrila nasipe pri Velesevcu
na dveh krajih. Vse Posavje je pod vodo. V peterih
vaseh sega voda pri hišah celo do streh. Most pri
Martinski vasi se je podrl in promet je ponehal.
K sreči jenjalo je zdaj deževati.

— (V Bosni in Hercegovini) pričelo se
je nakupovanje „duhana“ (tabaka). V Hercegovini
bode vlada nakupila 24.000 stotov duhana. Največ,
to je 11 tisoč, kupila ga bode v Ljubuškem okraji,
5800 stotov v Mostarskem, 5000 v Stolačkem okraji
i. t. d. Povprečno izdala bode vlada za tabak v
Hercegovini letos blizu poldruega milijona. V Bosni
pa bode kupila le kacic 3000 stotov, in Bošnjaci
dobili bodo 150 do 170 tisoč gld. Hercegovski
tabak je mnogo bolji od bosenskega in plačuje se
po 170, 135, 100, 65 in 45 gld. kvintal, kakor je blago.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Berolin 10. oktobra. „Börsenzeitung“
javlja, da bode nova vojaška predloga zahte-
vala 106 milijonov, izmed teh 80 milijonov za
železnice. Razven tega zahtevali se bodo kre-
diti za brezdimni smodnik in za artilerijo. Po
drugih virih bodo zahtevani krediti še višji.

Berolin 11. oktobra. Car došel. Po-
zdravila sta se s cesarjem in se ponavlja
objela. Car segel je Bismarcku v roko. Car
in cesar peljala sta se v odprti v čveter pred-
preženi kočiji skozi vojaški špalir na rusko
veleposlaništvo. Ljudstvo najsimpatičneje po-
zdravljalo.

Pariz 11. oktobra. List „XIX. Siecle“
javlja, da je nemški veleposlanik Münster pred-
včeraj dobil belo, prevezano in zapečaten
škatljico z naslovom na cesarja Viljema. Poli-
cija je škatljico v občinskem laboratoriji od-
prla. V njej bilo je šest z navadnim smodni-
kom nabasanih revolverskih patron in listek
z besedami: Tu imate dokaz prijateljstva ro-
doljuba francoskega. Preiskava se je pričela.
Misli se, da je vsa stvar le slaba šala.

Razne vesti.

* (K Pariški svetovni razstavi) raz-
prodalo se je do 30. m. m. 21.707.159 ustopnic.
Tudi pretekli teden obiskalo je razstavo povprečno
po 120.000 oseb na dan.

* (Tatvina v gledišči.) V Budimpešti
ukral je nepoznat tat 7. t. m. zvečer mej predstavo
v ogerskem ljudskem gledališču Ladislavu Mateju,
trgovcu iz Kecskmeta, listaico, v kojih je bilo
shranjenih 14.500 gld. Nesrečnemu trgovcu prerazal
je lopov na jako umeteljni način suknjo in telovnik
ter skrivaj izmaknil lepo vsoto bankovcev. Zločinec
bil je nekda okradenemu možu vedno za petami in
dobro vedel, da tiči v listnici prekrasen plen.

Izjava.

Podpisani volilci izjavljamo s tem pismom, da je naša srčna želja, da bi v deželni odbor prišel tudi priljubljeni naš dr. Anton Gregorčič, katerega vsi jako cenimo in čislamo. Ako bi se tudi ne uresničile naše želje še zdaj, povemo pa ob prvi prihodnji priložnosti, da poznamo svoje prave zagovornike in da poznamo tudi tiste, ki so zagovorniki le svojih koristij.

V Bolci, dne 8. oktobra 1889.

Ivan Šulin, Cezare Ostan, Fran Fon, Matija Pirc, Anton Durjava, Anton Kutin, Leopold Kenda, Ivan Durjava, Anton Mihelič, Andrej Mihelič, Josip Kenda, Ivan Šuler.

(Original smo poslali gospodu dr. Nikolaju Tonklju.)

Ljudsko sredstvo. Moll-ovo „Francosko žganje“ daje ravno tako uspešno kakor ceno sredstvo proti trganji po udih, ranah, oteklinah in ulesih. Cena steklenici 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštne povzetki A. Moll, lekarnar in c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gl. 4.60; za pol leta
gl. 2.30; za četrt leta gl. 1.15.

Loterijske srečke 9. oktobra.

V Pragi: 28, 74, 75, 69, 72.

Tuji:

10. oktobra.

Pri **Mallé**: Hirsch iz Schottwina. — Gasser iz Gorice. — Auersperk iz Thuna. — Pfeifer s Krškega. — Gorup z Reke. — Kellner iz Celovca. — Mohr, Luchseder iz Gradca. — Klement, Brenna, Brod iz Brna. — Cernek, Engel, Klépera, Hubar, Ratzel, Wisenberger, Birman, Rosenberger, Königstein, Mayer, Remrov, Martinak, Klemet, Stromer, Glöss z Dunaja.

Pri **Sloan**: Plaminak, Herz, Humel, Bass z Dunaja. — Szekely iz Velike Kaniže. — Manrič z Lipe. — Grosman iz Novega Masta. — Beck iz Gradca. — Potokar iz Kamnika. — Weisskopf iz Prage.

Pri **Južnem kolodvoru**: Schmitz iz Gradca. — Pečnik z Dunaja. — Marini?

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
10 okt.	7. zjutraj	732.8 mm.	14.2° C	sl. jz.	obl.	
	2. popol.	732.7 mm.	19.2° C	m. jz.	d. jas.	0.00 mm.
	9. zvečer	732.4 mm.	12.8° C	sl. jz.	d. jas.	

Srednja temperatura 15.4°, za 3.1° nad normalom.

Dunajska borza

dne 11. oktobra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	gld.	včera	—	gld.	danes
Papirna renta	83.85	—	—	83.90	—
Srebrna renta	84.80	—	—	84.70	—
Zlata renta	110.50	—	—	109.80	—
5% marčna renta	99.55	—	—	99.65	—
Akcije narodne banke	921.00	—	—	922.00	—
Kreditne akcije	305.25	—	—	306.75	—
London	119.50	—	—	119.50	—
Napol.	9.46 1/2	—	—	9.46	—
C. kr. cekini	5.67	—	—	5.67	—
Nemške marke	58.35	—	—	58.35	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	132	gld.	50	—
Državne srečke iz l. 1864	100	176	—	50	—
Ogerska zlata renta 4%	100	100	—	40	—
Ogerska papirna renta 5%	100	95	—	50	—
5% štaterske zemljišč. odvez. oblig.	100 gld.	122	—	40	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	120	—	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	100 gld.	181	—	50	—
Kreditne srečke	10	19	—	—	—
Rudolfove srečke	120	142	—	40	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	142	—	40	—
Tramway-društ. velj 170 gld. a v.	239	—	—	—	—

Bolestnim srcem naznanjamo znancem in prijateljem tužno vest, da je naša priljubljena, nepozabna soproga in mati, gospa

Rozalija Lukan roj. Treo

po dolgi in mučni boleznici danes zjutraj ob 6 1/2 uri v Gospodu zaspala.

Pogreb bo v nedeljo dne 13. t. m. na pokopališču v Št. Vidu.

Sv. zadušne maše se bodo brale v Št. Vidski župni cerkvi.

V Št. Vidu poleg Zatičine, 11. okt. 1889.

Žalujoči ostali.

Na prodaj je

veliko posestvo

obsejajoče 11 oral, in sicer 6 oral zemljišča, 5 oral gozda, zidano poslopje, žago in mlin, katera donosata obilo dohodkov.

Posestvo leži blizu večega premogokopa v najlepšem kraju in je oddaljeno pol ure od postaje južne železnice.

Prodalo se bode brez vsake ovire in sicer zaradi starosti posestnika in ker je brez naslednikov.

Cena je 6000 gld., polovica kupnine se lahko uknjiži na zemljišče.

Več o tem se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(841)

Prodaja málina in žage!

V **Podstenah h. št. 19**, tri četrti ure od **Ribnice**, ob deželnej cesti ležeče posestvo, obstoječe

iz hiše, malina na štiri kamene, stôpe, žage, gospodarskega poslopja s 15 orali rodovitne zemlje, prodajalo se bode

dne 19. oktobra t. l.

na prostovoljni dražbi.

Natančneje izve se pri slav. županstvu v Ribnici.

(842)

Radenska
kisla voda po natriju in litiju najbogatejša

preskušeno zdravilno sredstvo proti mehurnim boleznim, kamenu v mehurju, protinu, dalje proti boleznim v žolci, mokril, dolgotrajnemu kataru dihal, zlatej žili in zlatenici.

Pokusi doktorjev: Garrod, Biswanger, Cantani, Ure so dokazali, da ima **ogjenokisl** litij največjo raztopilno moč pri sečnokislinskih izločkih, iz česar se sklepa na najugodnejše učinke **Radenske kisle vode**.

Kot okrepčujoča pijača z vinom ali sadnimi sokli in sladkorjem pomešana, je Radenska voda v obče priljubljena.

Kopališče Radensko
Kopanje v slatini in v jeklenici upliva posebno pri: protinu, bolečinah mokril, malokrvnosti, ženskih boleznih, slabosti t. d.

Stanovništvo po ceni.
Prospekt (brezplačno) od ravantelstva: **Kopališče Radence** blizu **Ljutomeru**

Radenska kisla voda, ob vzhodni Slovenskih gor, ne zamenjati z **Radgonsko**, to je **Radkersburger**.

Čeravno Radenska kisla voda stoji več kot jeden dan v odprti posodi, vender se peni prav močno, ako se z vinom pomeša, ker ima v sebi spojene ogljikove kisline. To svojstvo pa jo odlikuje pred mnogimi drugimi kislinami, katere imajo navadno le prosto ali manj trdno spojeno ogljikovo kislino, ki se že pogubi in razkadi, kakor hitro se steklenica odmaši.

(264—26)

Zaloga Radenske kisle vode pri **F. Plautz-1** in **M. Kastner-ji** v Ljubljani.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Gierkovo

veliko mehanično svetno in originalno avtomatično gledališče

na cesarja Josipa trgu.

Jutri v soboto dne 12. oktobra t. l.

velika predstava

z novim programom.

V nedeljo dne 13. oktobra t. l.

2 veliki predstavi.

Začetek ob 4 1/2. uri popoldne in 1/8. uri zvečer.

PROGRAM:

- Agra, prestolnica velikega mogula indijskega.
 - Bitva in vzetje Plevne, ujetje Osmana paše dne 9. decembra 1877.
 - Novi avtomatični umetniki in metamorfoze.
- H koncu: Spremenljive diorame s popolnoma novim programom.

Vse natančneje se razvidi iz plakatov in katalogov.

Vsak dan ob 1/2 8. uri zvečer predstava.

Z velespoštovanjem (843)

Makso Gierke,
poslovodja.

Oskar Gierke,
ravnatelj.

Poštna upraviteljica

popolnoma zmožna tega posla, — z izvrstnimi spričevali, išče službe.

Ponudbe pod: T. W. Vrhnika.

(830—1)

Trgovskega pomočnika

za prodajalnice z raznim blagom, katerega glavna naloga bi bila upravljati posel denarničarja, vsprejemem takoj ali pa 1. novembra t. l. — Več o tem se izve pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“.

(840—1)

Strojevodja (mašinst)

ali
izprašani kurjač

vsprejme se v tovarno.

Natančneje pri upravnistvu tega lista.

(839—1)

Aviso!

Opozarja se na razglas št. 857 zaradi zagotovljanja zakupne oddaje **kruha** in **ovsa** v Brucku na M., Strassu in Radgoni, — potem **kruha** v postajah Marein, Judenburg, Ljubno in Piber za čas od 1. dne januarja do 31. dne decembra 1890, ki je bil objavljen v „Grazer Zeitung“, „Grazer Tagespost“ in v „Slovenskem Narodu“.

V Gradci, dne 1. oktobra 1889.

(827—1)

C. kr. vojaški preskrbovalni magacin.

C. kr. priv.

kneza Auersperga
železniška tovarna

na Dvoru na Kranjskem

priporoča se za zalaganje

(217—60)

komerčnega litega blaga, peči v veliki izbori, ognjišče in ognjiščnih delov, kotlov v vsakršni obliki in velikosti itd. itd., litega blaga za stavbe: stebrov, oprijemalcev, svetilničnih stebrov, priprostih in olepšanih, palic za okrižja, celih držališč, polževih stopnic, strešnih oken itd., cevij za stranišča, plino- in vodovode, celih vodovodnih naprav, vodnjakovih cevij, sesalnih itd., rudniških priprav: stop in mečkal, pripravljanih, zavornih naprav, strojev za vertanje kamnov, rudniških vozov itd., fužinskih naprav: valjarjev v pesek litih, trdnih valjarjev litih v surovo železne oblikovnike, peresnih kladiv, klešč, škropcev, itd., strojujnih delov surovo litih in zlikanih, parnih strojev do 50 konjskih sil, rastlinjakov in paviljonov iz litega in kovanega železa, mlinjskih priprav, papirničnih priprav, ovnov za vodne tavbe, rezervarov v vseh velikostih iz ploščevine in litega železa, turbin po Girardovej in Jonvalovej sistemu po 5 do 200 konjskih sil, transmisijah priprav: vratil, plošč za jermena, čelnih in stožastih koles z lesenimi in železnimi zobmi, stalnih, s tenskimi in visečih stelij, plošč za vrvi, konopce in žične vrvi, itd., strojev vodostolpnic, odvajalnih vododržnih strojev, vodnih koles iz litega in kovanega železa, žaganih delov, kakor tudi priprav za parne in vodne žage in posamičnih cirkularnih Tavoletti in žag z jarnom, stiskalnice: hidravličnih stiskalnih, stiskalnic z vretenom in vodom, kopirnih stiskalnic, itd., železa v palicah in ostij iz kovanega pretopjenega železa.

Vprašanja glede cen se hitro odgovore.

Lastnina in tisk „Narodne Tiskarne“.